

Sygn. akt II Ca 161/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt
Sędziowie:	SSO Paweł Szwedowski SSO Marian Raszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Jolanta Bąk

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. T. (z domu C.)

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 24 stycznia 2014r. sygn. akt I C 1038/11

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 161/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego Towarzystwa (...) z siedziba w W. na rzecz powódki K. T. kwotę 5000 zł z odsetkami tytułem zadośćuczynienia i kwotę 645,80 zł z odsetkami tytułem odszkodowania oddalając powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach procesu.

Według ustaleń Sądu Rejonowego, powódka K. T.(poprzednio C.)uległa wypadkowi komunikacyjnemu, gdy w dniu 3.07.2010 r. jechała jako pasażerka siedząc na przednim siedzeniu samochodu O. (...)nr rej. (...)(...)prowadzonego przez jej matkę I. C.. Na skrzyżowaniu ulic (...)w K.nie ustąpił im pierwszeństwa przejazdu M. J.kierujący pojazdem marki P. (...)nr rej. (...).

Doszło z tego powodu do zderzenia się obydwu pojazdów, a powódka uderzyła głową w przednią szybę powodując jej pęknięcie. M. J. został ukarany mandatem karnym. Sprawca wypadku miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym Towarzystwem (...) z siedzibą w W.. Pozwany przyznał powódce kwotę 3000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 92,88 tytułem odszkodowania związanego z leczeniem. Pozwany przyjął przyczynienie się powódki do szkody ze względu na brak zapiętych pasów. Powódka urodziła się w dniu (...) i w chwili wypadku miała 16 lat, była uczennica szkoły zawodowej. Na skutek zdarzenia doznała stłuczenia głowy i szyi, nie wystąpiły u niej urazy czaszki i kręgosłupa. Przez 3 dni przebywała w szpitalu. Po wyjściu cierpiała na bóle głowy i do końca września 2010 r. zażywała leki przeciwbólowe. Przez lipiec i sierpień leżała w łóżku i nie wychodziła z domu. Leki przeciwbólowe zażywa nadal. Wystąpiła u niej nerwowość, stany obniżenia nastroju, leków, zwłaszcza dotyczących ruchu ulicznego. Bała się jazdy samochodem, zrezygnowała z aktywności fizycznej; w tym z gry w siatkówkę i jazdy na rowerze. Nie zostało wykazane, że powódka przyczyniła się do wypadku, a należne jej zadośćuczynienie winno być podniesione do 8000 zł. Odszkodowanie obejmuje koszty leczenia i dojazdów na wizyty lekarskie.

Apelację od powyższego wyroku złożył pozwany zarzucając naruszenie prawa materialnego (art. 444§ 1 kc i art. 445§ 1 kc) oraz błąd w ustaleniach faktycznych wniósł o zmianę wyroku przez oddalenie powództwa.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i Sąd Okręgowy je podziela uzasadniając za własne.

Dotyczy to zarówno przyczyn wypadku komunikacyjnego, jak rozmiaru cierpień fizycznych i psychicznych powódki, która była ofiarą tego zdarzenia.

Nie budzi wątpliwości ocena prawna ustalonego stanu faktycznego, a za tym idzie - wysokość zasądanego zadośćuczynienia odszkodowania.

Rozstrzygnięcia w tej mierze znajdują pełne oparcie w zebranych materiale procesowym w którym przeprowadzone dowody - w tym dokumentacja medyczna i opinia biegłych- nie zostały w sposób skuteczny podważone.

Kwestionując przyznane powódce zadośćuczynienie za doznaną szkodę niemajątkową skarżący pomija, że zadośćuczynienie przewidziane w art. 445 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty sumy symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Zadośćuczynienie winno uwzględniać doznaną krzywdę poszkodowanego, na którą składają się cierpienia fizyczne w postaci bólu i innych dolegliwości oraz cierpienia psychiczne polegające na ujemnych uczuciach przeżywanych bądź w związku z cierpieniami fizycznymi, bądź w związku z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia (zob. wyrok SA w Katowicach z 3.11. 1994 r. III APr 43/94 - OSA 1995/5/41). Sąd Rejonowy miał na uwadze powyższe wskazania i szczegółowo uzasadnił rodzaj, charakter i długotrwałość cierpień powódki, w tym także utratę możliwości korzystania z rozrywek i realizacji swoich zainteresowań. Nie można zatem zasadnie podnosić, że zaskarżone orzeczenie wydane zostało z naruszeniem prawa materialnego.

Apelacja więc podlegała oddaleniu (art. 385 kpc).

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 i 1086§1 kpc.